

Πενθεὶς ἐσοῦντος συμφορᾶς ἐπώνυμος. Ἐπιδοκίμει δὲ μᾶλλον ἢ ἐνδυμμήτων τὰ ἐλεγκτικὰ ἢ δολοδεικτικῶν διὰ τὸ, σωπαζοῦν ὑπὸ ἐναντίον ἔῃ ἐν μικρῷ τὸ ἐλεγκτικὸν ἐνδυμμήσεως παρὰ πλεονα δὲ φανερόν ἔῃ τῷ ἀκρατικῷ μᾶλλον. πᾶσι τὸν δὲ καὶ ἢ ἐλεγκτικῶν καὶ ἢ δολοδεικτικῶν συλλογισμῶν, δορυβείται μάλιστα τὰ τοιαῦτα ὅσα ἀγρόμυρα ποροροῦσι, μὴ τῷ ὀππολίῳ ἔῃ ἄμα καὶ αὐτὸ ἔφ' ἑαυτοῖς χεῖροσι ποροροῦσαν ὕμυρον, καὶ ὅσων τοσούτων ὑπερξίζουσιν, οὐδ' ἄμα εἰρημύριον γινώριζεν.

Κεφάλαιον κδ.

ΕΠεί δ' ἐνδέχεται, τὸν ὑπὸ ἔῃ συλλογισμὸν, τὸν δὲ, μὴ ἔῃ ὑπὸ φάνειται δὲ, ἀναγκη καὶ ἐνδυμμήσεως, τὸ ὑπὸ ἔῃ ἐνδυμμήσεως, τὸ δὲ, μὴ ἔῃ, φάνειται δὲ ἐπεί τῷ ἐνδυμμήσεως, συλλογισμῶς τις. τὸ τοιοῦτον δ' εἶσι ἢ φανουῶν ἐνδυμμήσεως, εἰς ὑπὸ, ὁ παρὰ τῷ λέξεν καὶ τούτου, ἐν ὑπὸ μέρεσι, ἄσπερ ἐν τοῖς διαλεκτικῶς, τὸ μὴ συλλογιστικῶς συμπερασματικῶς τὸ τελευταῖον εἰπεῖν ἢ ἄρα τὸ καὶ τὸ, ἀναγκη ἄρα τὸ καὶ τὸ τοῖς ἐνδυμμήσεσι συμπερασματικῶς καὶ ἀπικλυῶς εἰπεῖν, φάνειται ἐνδυμμήσεως ἢ γὰρ τοιαῦτη λέξις χεῖρα ὅτι ἐνδυμμήσεως καὶ ἔμμε τὸ ποιοῦν ἔῃ παρὰ τὸ ὅμιμα τῆς λέξεως. ἔστι δὲ εἰς τὸ τῆ λέξις συλλογιστικῶς λέγειν χεῖρημον, τὸ συλλογισμῶν πολλῶν κεφάλαια λέγειν, ὅπ τὸν ὑπὸ ἔστωσε, τοῖς δ' ἔπερεσι ἐπιμῶρησε, τὸ δ' Ἐλλίνας ἠλευθέρησεν ἢ ἔχασον ὑπὸ γὰρ τούτων ἐξ ἄλλων ἀπεδέχθη σὺν πιδέντων δὲ φάνειται καὶ ἐν τούτων π γίνεταί. ἐν δὲ, τὸ παρὰ τῷ ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ φάνειται ἀσπυδῶν ἔῃ μῦν, ἀφ' οὗ γ' ὅτι ἢ τιμωτάτη πασῶν τελετή. τὰ γὰρ μυσύερα πασῶν τιμωτάτη τελετή. ἢ εἶπε τὸν κύνα ἐγκωμιάζων, τὸν ἐν τῷ οὐρανῷ συμπερασματικῶς ἢ τὸν Πάνα, ὅπ Πίνδαρος ἔφη,

ἔῃ μᾶκαρ ὄντε μγάλας θεῶν κύνα παντοδαπὸν καλοῦσιν ὀνύμπτου.

ἢ ὅπ τὸ μιν δὲνα ἔῃ κύνα, ἀπμῶτα τὸν ὅτιν ὡς τὸ κύνα, δῆλον ὅπ τίμον. καὶ τὸ κοινωνικὸν φάνει τὸν Ἐρμῆν ἔῃ μάλιστα ἢ δὲ θεῶν μῶτος γὰρ καλεῖται κοινὸς Ἐρμῆς. καὶ τὸ τὸν λόγον ἔῃ ἀσπυδῶτατον ὅπ οἱ ἀγαθοὶ ἀφῆρες οὐ χεῖροτων, ἀλλὰ λόγου εἶσιν ἀξίον τὸ γὰρ λόγου ἀξίον, οὐχ ἀπλῶς λέγειται.

Pentheus futuræ calamitatis nomen ferr. Probantur autem magis ex enthymematibus ea, quæ valent ad refutandum, quàm quæ ad demonstrandum, quia collectio quidem contrariorum est in angusto, quod valet ad refutandum, enthymema: quæ verò iuxta se posita sunt, apparent auditori magis. Ex omnibus autem tam qui ad refutandum tum qui ad demonstrandum valent syllogismissis, perturbant maximè, quæcunque sunt talia, ut incipientes provideant, non quia in promptu sint. simul enim & ipsi sibi ipsis gaudent, presentientes: & quæ eatenus subsequuntur, ut simul ac dicta fuerint ipsi cognoscant.

CAPVT XXIII.

QVoniã autem contingit, hunc quidem esse syllogismum, illum verò nõ esse, sed apparere: necesse est etiam enthymema hoc quidem esse enthymema, illud verò nõ esse, sed apparere, siquidem enthymema syllogismissus quidam est. Locis autem sunt apparatus enthymematum. Vnus quidem in dictione. Atque huius vna pars est ut in Dialecticis, cum quis nihil syllogismo concluderit, in modum conclusionis extremum dicere. Non igitur est hoc, & hoc. Necesse igitur est hoc, & hoc. Nam & in enthymematibus contortè, & oppositè dicere, apparet enthymema. Talis enim dictio capus est enthymematis. Et videtur tale esse à figura dictionis. Est autem ad dicendum syllogistica dictione vtile, syllogismissorum multorum capita dicere: Hos quidem seruavit: alios verò vltus est: Græcos autem in libertatem vendicauit. Vnumquodque enim horum ex aliis demonstratum est.

Etque ex coniunctis apparet aliquid his confici. Altera verò pars est in homonymia, ut dicere virtute præstantè esse Myn, à quo est honoratissima omnium festiuitas. Nam mytheria sunt omnium honoratissima festiuitas. Aut si quis canem encomio exornas, cælestem complexatur: aut Pana, quia Pindarus ait, O beate, quem & magnæ Deæ canem varium vocant Olympij. Aut nullum esse canem valde inhonoratum esse. Quare aliquem esse, manifestum est honoratum esse. Et propensum ad communicandum dicere Mercurium esse maximè inter Deos. Solus enim vocatur communis Mercurius. Et logum esse præstantissimum, quia boni viri non pecuniis, sed logo sunt digni. Nam logo esse dignum, non simpliciter dicitur.